

Arnhem, 19 juni 2022

Lieve Mick,

Als je, vlak voor je plasma geeft, te vet eet,  
dan wordt de vloeistof die ze uit je bloed filteren troebel  
en is het niet meer geschikt om te gebruiken.

Het slaat natuurlijk nergens op,  
maar ik wilde bij mijn donatie zo helder mogelijk vocht afscheiden,  
geen opake zak mayonaise.

Dus dronk ik liters water voor afname en lunchte licht.

Ik verheugde me op het compliment dat ik misschien zou krijgen  
over de transparantie van mijn plasma.

Dat is nogal een specifiek soort bevestiging om naar te verlangen,  
en ik weet niet wat het over mij zegt  
dat ik een beetje teleurgesteld was in de verpleegkundige  
die zonder wat te zeggen mijn prachtige plasma in de koeling legde.

*You can't always get what you want.*

Kauwend op mijn teleurstelling keerde ik huiswaarts,  
waar een bijenvolk dat zich in de spouw van de burens heeft genesteld  
vrolijk zoemend tussen korenbloem en klapproos foerageerde.

In het kersenboompje van mijn zoon  
hing één roodglanzende kers.

Ik verheugde me al op zijn gezicht  
wanneer hij die zou plukken,  
op zou eten, mond rood van het sap,  
de pit in zijn vuist zou spugen,  
eerste oogst van zijn eigen fruitboom.

Het geluk in zo'n moment  
straalt zoveel warmer dan een compliment.

Mijn verheugen verpoederde  
toen een brutale gaai  
de kers voor mijn ogen weg snaaide.

Nee, inderdaad, je krijgt niet altijd wat je wil,  
maar het is zaak de teleurstelling  
ons niet van het verheugen te weerhouden.

Dus op de markt kocht ik een pondje kersen  
om in het fruitboompje te hangen.

Soms is geluk wel maakbaar.